

somt et Gode, at Kommunerne har deres Ansvar hver for sig indenfor et ret begrænset Omraade, og jeg tror, at man let vil kunne føre os dybere og dybere ind i et økonomisk Uføre ved at fortynde det kommunale Ansvar og lægge det paa et bredere Omraade. Det er gaaet Kommunerne, som det er gaaet Staten, Udgifterne er vokset saa overordentlig stærkt, at Evnen til at bære dem næsten ikke har kunnet følge med, og man er fra Rigsdagens Side ikke uden Skyld deri. Derfor vil jeg indtrængende advare imod, at man fra Rigsdagens Side giver nye Love, som paalægger Kommunerne betydelige Udgifter til Foranstaltninger, som de ikke selv har bedt om. Jeg vil i denne Forbindelse nævne, at Skatterne i vore Kommuner er steget ganske overordentlig stærkt i Gennemsnit fra 1910—11 til 1914—15. Netop omkring det Tidspunkt, da de Radikale overtog Regeringen, udskreves der i Skatter i København 18,3 Mill. Kr., i 1919—20 94,7 Mill. Kr., paa Frederiksberg er de tilsvarende Tal 3,8 Millioner og 16,5 Millioner, i Provinsbyerne 15,4 Millioner og 59,3 Millioner og i Landkommunerne 33,6 Millioner og 90 Millioner. Jeg har taget Tallene fra den radikale Regerings Periode. Der er altsaa her en meget stærk Stigning; for København er den $4\frac{1}{2}$ Gange det tidligere Beløb. I København har enhver Borger lige fra den nyfødte til Oldingen en gennemsnitlig Skattebyrde af 173 Kr., paa Frederiksberg er den 160 Kr., i Provinsbyerne 90 Kr. og i Landkommunerne 51 Kr. Jeg tror, at disse Udgifter, naar henses til den Nedgangstid, der kan ventes i økonomisk Henseende, kan blive saa trykkende og vanskelige, at man maa sætte alle Reb i Sejlene. En fornuftig Sparsommelighed og Omtanke i Retning af at spare paa Udgifterne indenfor Kommunerne bør ikke paa Forhaand stemples som Fedtethed, men bør mødes af Skatteborgerne og af hele Samfundet med Anerkendelse, thi vi kan ikke blive ved at være oppe paa disse uhyre Højder. I den nærmest foregaaende 7-aarige Periode var Stigningen overordentlig meget ringere, der foregik ikke en Gang en Fordobling, medens der nu er foregaaet en Tre—Fire-dobling. Og saa er der samtidig hermed i Købstæderne sket en meget stærk Forskydning fra Ejendomsskatterne over paa Indkomstkatten, der i Øjeblikket er stærkt angrebet, navnlig i Købstæderne og i København, ikke nær saa meget i Landkommunerne. Den kommu-

nale Gæld var den 1. April 1920 omtrent 870 Mill. Kr. Det var i det Syvaar, fra den radikale Regering traadte til, en Stigning fra 396 Mill. Kr. til 870 Mill. Kr. Hvis vi vil bevare nogenlunde Sundhed i vort kommunale Liv, er det nødvendigt, at vi fra alle Sider er enige om at overveje nøje nye Udgifter og at søge alle de Besparelser, der kan være Mulighed for at gennemføre.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard udtalte under en Diskussion med det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen: Jeg tror, man kan sige, at Tiden ikke er inde nu til at tale om, at den Politik, der blev ført fra den daværende Regering — det var den radikale —, ikke var anlagt paa langt Sigt. Det ærede Medlem mener altsaa, at den tidligere Regering havde anlagt sin Politik paa langt Sigt, og det er muligt, men det er i alt Fald ikke umiddelbart indlysende, medmindre man da vil sige, at det „lange Sigt“ betyder, at man ikke i en Menneskealder skulde kunne frigøre sig for det økonomiske Tryk, som denne Regering i Virkeligheden har beredt for os, men det tænker jeg ikke er Meningen. I den Periode, da den tidligere Regering sad, havde man i dette Land Indkomster, som Historien overhovedet ikke har kendt tidligere. Indkomsterne steg fra 1914—15, da de var 910 Mill. Kr. og blev svaret af 430 000 Skatteydere, til i 1919—20 at være 2 458 Mill. Kr., — altsaa en mægtig Stigning —, og der var da 691 000 Skatteydere. Paa samme Tid steg Formuerne fra 5,1 Milliarder til 9,6 Milliarder og Indskuddene i Banker og Sparekasser fra 1,7 Milliard til 5,6 Milliarder. Der var altsaa en økonomisk Udvikling saa stærk, som man aldrig før har set, men ikke des mindre blev der under den Periode optaget Laan paa Laan, den offentlige Gæld steg i de 7 Aar, den radikale Regering sad, med godt og vel 1 Milliard, Statsgælden steg fra 358 Millioner til 918 Millioner og Kommunegælden, som sagt, fra 396 Millioner til 870 Mill. Kr. I en Periode, hvor der skabtes saa uhyre Rigdomme her i Landet, burde man ikke i saa høj Grad være tyet til Laan. I den Tid, det radikale Ministerium sad, svigtede Overskuddet af Statsvirksomhederne meget betydeligt, idet de, da det overtog Regeringen, gav 11 Mill. Kr. i Overskud, men, da det afleverede Regeringen, gav lige ved 40 Mill. Kr. i Underskud, og det paa et Tidspunkt, da vi havde mere at fragte paa Banerne end tidligere, og da